

सत्सङ्ग (सत् + सङ्ग) m. der Verkehr mit Guten (s. u. 1. सङ्ग 2): ०वि-
नय Titel eines Schauspiels Notices of Skt Mss. 38.

सत्सार m. Maler; Dichter ÇABDĀRTHAK. bei WILSON; eine best. Pflanze
ÇKDB. ohne Angabe einer best. Aut.

सत्सुखानुभव m. Titel einer Schrift HALL 129.

सद्, सीदति Dhātup. 20, 24 (विशरणगत्यवसादनेषु). सीदति 28, 133
(mit denselben Bedd.). P. 7, 3, 78. Vop. 8, 70. vedische Formen: सँद-
यम्, सदत्, सदत्तन, सदेम, सदत्तु, असदत्, सँदत्तम्; सत्सि AV. 6, 110, 1.
— सत्सौद (Vop. 8, 126), ससत्थ, सेद, सेदँयुस्; (आ) ससव्यात् AV. 6, 29,
3. सेदिवंस् P. 3, 2, 108. सेदँयुस् RV. 5, 15, 2. असदत् Vop. 8, 126. सत्स्यति
(vgl. Kār. 3 aus Siddh. K. zu P. 7, 2, 10). (आ) सत्स्यत् partic. ०सीदि-
प्यति MĀRK. P. und ÇATR. med. hier und da aus metrischen Rücksich-
ten. pass. असादि RV. 7, 7, 5. ०सीदितुम् MBu. R. 1) sitzen, sich nieder-
lassen (namentlich beim Opfer) auf, bei, in (acc. oder loc.): उत न ई
मरुतः स्मद्रोदसी सदत्तु RV. 4, 186, 9. यज्ञेषु 14, 11. वयो न सीदन्नधि व-
र्हिषि 85, 7. 63, 9. बर्हिः 13, 8. योनिम् 6, 15, 16. यो मानुषा युगा सीद-
द्वाता 16, 23. मधौ 8, 21, 5. वेद्यमधरे AV. 19, 33, 3. 11, 1, 25. बुध्रे 12, 3,
30. गोष्ठे RV. 6, 28, 1. सदेन 7, 96, 1. TS. 3, 2, 4, 4. VS. 2, 6, 12, 54. ÇAT.
Br. 3, 5, 3. 5. सेदुरेकस्मिन्नितम्बे गिरेः BHĀṬṬ. 7, 58. — 2) belagern, Jmd
(acc.) belauern: सदेतो अद्रिमौशिशस्य गोहे RV. 4, 24, 6. तं मत्पुरसीदत्
AIT. Br. 3, 14. — 3) unter einer Last niedersinken, zusammenbrechen,
in Verfall gerathen; unterliegen, in Noth —, in eine verzweifelte Lage
gerathen, an sich selbst verzweifeln, vergehen (vor Schmerz u. s. w.),
nicht zu bleiben —, sich nicht zu fassen, zu halten wissen: भुवो नाव
इवेदधौ । सीदत्या भूरिभारेण BHĀG. P. 1, 8, 34. वर्ष पैकेन सीदत्तम् 1,
17, 2. सीदति मम गात्राणि BHĀG. 1, 29. तस्य सीदति गात्राणि पद्मानिव
(so ist mit KLATT zu lesen) किमागमे Spr. (II) 5388. अङ्गानि MBu. 3,
2322. PRAB. 89, 15. कालाभिपन्नाः सीदति यथा वालुकसेतवः Spr. (II)
6515. यन्नघं सरलं चापि यच्चापत्सु न सीदति । धनुर्मित्रं कलत्रं च 5300.
स्वल्पकेनाप्यविद्वान्किं पङ्के गौरिव सीदति M. 4, 191. 8, 21. MĀKĪH. 149,
3. Spr. (II) 7389. R. 7, 23, 45. राष्ट्रम् MBh. 2, 237. von Personen: लुधा
M. 4, 34. 7, 134. 11, 21. JĀGŪ. 1, 130. M. 10, 101. 113. संमोहात् MBu. 1,
2061. 2, 2591. R. 2, 40, 36. 42, 12. R. GORR. 2, 9, 35. 11, 24. 32, 28. 35, 15.
53, 38. स कर्मसु न सीदति 5, 8, 19. 53, 24. 18, 3. Spr. (II) 638. 1183. 1331.
2151. 2164. 2691. 2829. 3092 (Gegens. प्र-भू). 3486. 5004. 5866. 6695.
6751. 7052 (Gegens. वि-लम्). VARĀH. BRH. S. 17, 14. 19, 2. KATHĀS. 11,
25. 66, 100. BHĀG. P. 5, 14, 18. 8, 16, 23. 22, 28. 9, 21, 3. 10, 64, 14. 80, 10.
PAÑKĀT. 96, 16. Hit. III, 6. BHĀṬṬ. 17, 84. सेदुः MBu. 4, 1727. ससाद् R.
2, 41, 8 (40, 8 GORR.). सीदिप्यति MĀRK. P. 109, 43. न सीदेद्यदि जीर्यते
so v. a. sich schlecht fühlen VARĀH. BRH. S. 76, 10. पशवः सीदति her-
unterkommen, abnehmen ÇAT. Br. 11, 2, 7, 32. सीदता चातकेन Spr. (II)
3360. तेन सीदति मे मनः weiss sich nicht zu fassen R. 2, 71, 27. R. GORR.
2, 123, 9. हृदयम् 17, 38. R. SCHL. 2, 64, 67. धर्मे सीदति in Verfall gera-
thend M. 9, 94. वर्षार्धमा न सीदति यस्य राज्यं तथाश्रमाः MĀRK. P. 27, 29.
सीदन् im Gegens. zu उच्यन् so v. a. verschwindend BHĀG. P. 11, 22, 37.
med.: सीदते HARIV. 14784. MĀRK. P. 109, 44. मनः BHĀG. P. 3, 9, 8. हृ-
दयं सीदतेतराम् R. ed. Bomb. 2, 64, 72. सीदमान 7, 23, 46. R. GORR. 2,
85, 9. BHĀG. P. 10, 80, 8. — partic. 1) सत् sitzend: der Hotar RV. 2,

36, 6. 3, 41, 2. ऊवे देवानां त्रिनिमानि सत्तः 7, 42, 2. 56, 18. — 2) सत्त्वं a)
niedergesetzt VS. 8, 58. ऀच. ÇR. 11, 6, 3. LĪṬṬ. 2, 2, 9. योनि ÇAT. Br. 4,
2, 3, 18. ÇĀKĪH. ÇR. 5, 14, 19. sitzend bei so v. a. beschäftigt mit: क्रय-
विक्रयं ०सत्त्वं die neuere Ausg.) HARIV. 14331. — b) versunken: अयो
मध्ये तथा (so ist zu trennen) सन्नामवेद्य गाम् BHĀG. P. 3, 13, 16. nieder-
gesunken, erschlaft: साधससन्नहस्त KUMĀRAS. 3, 51. mitgenommen, er-
schöpft: ०शरीर adj. VARĀH. BRH. S. 3, 14. ०वाह adj. BHĀG. P. 6, 11, 12.
ermüdet so v. a. todt (vgl. καμόντες): न सत्त्वं अयं गच्छति AV. 6, 76, 4.
TBr. 2; 4, 2, 11. in einer schlimmen Lage sich befindend, sich nicht zu
fassen wissend MBu. 7, 6317. R. 2, 40, 30. 43, 1 (42, 1 GORR.). 65, 17. R.
GORR. 2, 11, 2. अतिदुःखशोकं 59, 32. zu Grunde gegangen, zu Schan-
den geworden: ०नौक adj. MBh. 8, 44. शत्रु RAGH. 7, 61. अङ्गुलीतरणसन्-
वर्तिक 19, 19. वातायन (= भय Comm.) MEGH. 86 (vgl. Schütz). अग्नि so
v. a. matt, erloschen SUÇR. 2, 75, 4. 81, 16. बाष्पसन्नकाठी ÇĀK. 107, 8,
v. l. KUMĀRAS. 7, 85. KIR. 3, 38. ०जिह्वु BHĀG. P. 4, 7, 23. ०वाच् 8, 14.
०धियः 3, 17, 25. ०मुसले so v. a. ruhend M. 6, 56. सन्नतर von der Aus-
sprache eines Lautes schwächer, niedriger AV. PRĀT. 1, 43. P. 1, 2, 40.
सन्न = पतित, पन्न, शान्त HALĀS. 4, 32. — c) geneigt zu (infin.): मम सन्ना
मतिः सीते नेतुं त्वां द्वाउकावनम् R. 2, 30, 39. या अमतिस्तद्विरुद्धा या म-
तिरासीत्सा इदानीं सन्ना विशीया Comm. in der ed. Bomb. — d) klar,
deutlich: अद्ये सुसन्ना व्यवहारनीतयो मतिस्तु गौः पङ्कगतेव सीदति
MĀKĪH. 149, 3. — Vgl. असन्न.

— caus. सादपति 1) setzen, sich setzen lassen; hinbringen-in, an, ab-
legen auf (loc.): इत्ता बर्हिषि RV. 7, 44, 2. देवान् 1, 15, 4. 10, 30, 14. ह-
स्तेषु in die Hand geben AV. 6, 122, 5. इन्द्रस्य ङठरे KĀT. ÇR. 2, 2, 20.
14, 2, 9. सीसे मलं सादपित्वा AV. 12, 2, 20. 3, 52. स्थापावधि 14, 2, 49. 67.
VS. 1, 11. 6; 24. चमसान् AIT. Br. 7, 34. इष्टकाः TS. 5, 3, 10, 1. ÇAT. Br.
1, 1, 18. fg. 2, 23. 4, 2, 3, 18. 7, 1, 1, 26. असौषदन् VS. 12, 54. pass.: सा-
द्यमान ÇĀKĪH. ÇR. 3, 14, 11. 5, 9, 4. सादित BHĀG. P. 4, 13, 27. — 2) in
Noth —, in eine schlimme Lage versetzen, in's Verderben bringen: ब्रा-
ह्मणानां परिक्षेशो देवतान्यपि सादयेत् MBh. 3, 50. 54. 1950. 7, 6320. 12,
3817. 13, 7163. Spr. (II) 1116. R. GORR. 1, 38, 15. BHĀG. P. 3, 19, 31. सा-
द्यते GHĀṬ. 11. साद्यमान Spr. (II) 5334. सादित MBh. 1, 183. 3, 15744. 7,
434 (सूदित ed. Bomb.). 585. RAGH. 6, 53. 7, 41. KIR. 14, 57. überh. zu
Grunde richten, zu Nichte machen: मुष्टिभिश्चोत्तमाङ्गानि तलैर्गात्राणि
चासकत् । सादितानि (zerschlagen) HARIV. 13791. शौघम्, उत्साहम् KIR.
14, 57. प्रतिष्ठाम् VIKR. 42. सादितौ मौरवाः पाशाः HARIV. 9132. — BHĀG.
P. 5, 5, 14 ist nicht सादित, sondern आसादित anzunehmen.

— intens. सासद्यते (भावगर्हायाम्) P. 3, 1, 24. Vop. 20, 2. 5. sich auf
eine unanständige Weise hinsetzen BHĀṬṬ. 4, 31.

— अनु sich nach Jmd setzen: ततः सेनापती पश्चात्प्रशस्तावन्वसीदताम्
R. GORR. 2, 100, 38.

— अभि, अभ्यसीदत् und अभ्यषीदत् u. s. w. im Veda P. 8, 4, 119. sonst
अभ्यषीदत् 3, 63. अभिषसाद् 4, 118. drohend gegenüberstehen, im Zaume
halten: पर्वमानो अभि स्पृधो विशो रानेव सीदति RV. 9, 7, 5. मृधा वा र्षौ
ऽभिष्षो यस्मात्समानेष्वन्यः श्रेयान् TS. 2, 4, 2, 3. KĀṬH. 10, 10.

— अयं niedersinken, zusammenbrechen; herunterkommen; unterliegen,
in Noth —, in eine verzweifelte Lage gerathen, vergehen (vor Schmerz u.